

Čína začíná ukazovat zuby Západu

- CZ24 News | 30. června 2023

ČÍNA: Čínská zahraniční politika se rychle mění. Není to tak dávno, co byla čínská rétorika opatrná, ale nyní mohou čínští diplomaté „občas jednat provokativně“, říkají odborníci.

Příkladem toho je prohlášení Číny o vzdálených ostrovech, které Spojené království kdysi vyrvalo z Argentiny. A to je známkou globálních změn v roli Číny na světové scéně. Z čeho se skládají?

Minulý týden zástupce čínského velvyslance při OSN Geng Shuang zahájil rezonanční iniciativu. Vyzval k obnovení jednání mezi Argentinou a Spojeným královstvím o osudu Falklandských ostrovů (které Buenos Aires nazývá Falklandy).

Je to skupina ostrovů 600 km od pobřeží Argentiny, na které si činí nárok Argentinci a Britové - a ovládají je Britové, kteří vyhráli válku o tyto ostrovy v roce 1982. Londýn dokonce odmítá obnovit jednání o osudu ostrovů s odkazem na referendum z roku 2013 (ve kterém 99,8 % obyvatel Falkland hlasovalo pro zachování souostroví ve Spojeném království).

A nyní Peking postoj Buenos Aires otevřeně podpořil. A dokonce integroval argentinsko-britský územní spor do globálního antikoloniálního diskursu, který částečně definuje vztah mezi globálním Západem a globálním Jihem. ***„Otázka Falklandských ostrovů je historickým dědictvím kolonialismu. Přestože koloniální éra skončila, hegemonismus a mocenská politika odpovídající koloniálnímu myšlení existují dodnes,”*** řekl Geng Shuang .

Argentina tak získala podporu druhé světové supervelmoci. Země, která tvrdí, že odráží názor a společného jmenovatele světové většiny. V tomto případě jsme svědky situace, která už není ***„Argentina proti kolektivnímu Západu a Spojenému království”, ale „Spojené království a kolektivní Západ proti globální většině”***. Je to úplně jiné rozložení sil na světové politické a mediální scéně.

Proč to Čína dělá?

Na první pohled je odpověď zřejmá. Londýn se otevřeně vměšuje do čínských záležitostí a rozdmýchává hongkongskou otázku (všemožnými způsoby na ostrově podporuje ty, kteří jsou pro omezení čínského vměšování do vnitřních záležitostí Hongkongu) a stává se součástí protičínské vojenské aliance Aukus. Peking proto reaguje rozdmýcháváním problému o Falklandy a správně zdůvodňuje, že čím více starostí mají Britové mimo východní Asii, tím méně udělají Číně .

Ve skutečnosti jsou však čínské zájmy mnohem širší. Celá historie podpory Argentiny je jedním z viditelných znaků celkové reorganizace čínské zahraniční politiky. Pasáž od politiky Teng Siao-pchinga, kde šlo hlavně o to „zůstat ve stínu“, až po agresivní a asertivní politiku Si Ťin-pchinga.

Přechod je logický a organický. V době Teng Siao-pchinga neměla Čína dostatek zdrojů, zejména ekonomických, k provádění globální zahraniční politiky. Teď to má. Navíc v určitém okamžiku musel Peking přejít od globální ekonomické expanze (zahájené v 90. a 20. století) k vojenské a politické expanzi, aby ochránil své investice.

A konečně, politika Washingtonu posloužila jako důležitý stimul pro tento přechod.

Konfrontaci s Pekingem vyvolaly Spojené státy, zejména za Bidenovy vlády. Právě tato administrativa učinila tuto konfrontaci systémovou a strukturovanou. Učinila z toho prioritu americké zahraniční politiky.

Čínská vojenská a politická expanze probíhá podél tří os:

Za prvé, aktivace rétoriky prostřednictvím nastolení globálního protiamerického diskurzu. Například antikolonialismus. V únoru čínské ministerstvo zahraničí zveřejnilo dokument ostře kritizující politiku Spojených států a jejich spojenců na mezinárodní scéně. Tuto politiku označil za nespravedlivou a nekoloniální. Tato kritika nebyla charakteristická pro předchozí čínské dokumenty. Čínská zahraniční politika se stává agresivnější. Čínští diplomaté, zejména ti na vysoké úrovni, dostali pokyn, aby tak učinili.

Za druhé, v podobě stále aktivnějšího zapojení Číny do podnikání mimo východní Asii. Čína chce rozvíjet spolupráci se zeměmi v Latinské Americe, Africe, Asii – se zeměmi, které se zdají perspektivní z hlediska vyhlídek hospodářského růstu a politického rozvoje, ale které dosud neměly příležitost k velkému rozkvětu kvůli tlaku západních zemí. Argentina je jednou z těchto zemí.

Čínská intervence v otázce Falkland odráží i další aspekt participace: přítomnost a postavení Pekingu ve světových konfliktech.

Čína stále více vystupuje jako velmoc a definuje své pozice v otázkách globální a mezinárodní bezpečnosti v jiných částech světa. Konkrétními projevy této politiky jsou čínská iniciativa k vyřešení ukrajinského konfliktu a také role prostředníka při sbližování Saúdské Arábie a Íránu.

Konečně, **za třetí,** Čína rozšiřuje svou vojenskou přítomnost v zámoří. Dříve se neobtěžovala poskytnout například bezpečnostní deštník do jiných zemí. Nyní Čína otevřeně říká, že americký bezpečnostní deštník je na Blízkém východě a v mnoha zemích v Asii zjevně nedostatečný.

Čínská zahraniční politika se nám mění před očima, je aktivnější. Dříve se Peking zajímal především o bezpečnost svých investic a ziskovost zámořských ekonomických projektů. Nyní Peking kromě svých čistě pragmatických zájmů přechází k realizaci své vojensko-politické agendy. Čína se chová jako klasická velmoc, přítomná ve všech regionech světa a zaujímá postoj ke globálním a regionálním problémům.

[ZDROJ](#)

Překlad: FB První Zpravy